

Postanowienie z dnia 10 czerwca 2005 r.

II UZ 30/05

Powołanie się przez wnoszącego kasację na istnienie zagadnienia prawnego wymagającego wyjaśnienia powoduje, że sąd drugiej instancji nie może odrzucić kasacji, stwierdzając iż zagadnienie takie w istocie nie występuje.

Przewodniczący SSN Jerzy Kuźniar (sprawozdawca), Sędziowie SN: Krystyna Bednarczyk, Jerzy Kwaśniewski.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 10 czerwca 2005 r. sprawy z wniosku Wiesława B. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w G. o wysokość świadczenia, na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 18 stycznia 2005 r. [...]

u c h y l i ł zaskarżone postanowienie.

U z a s a d n i e n i e

Postanowieniem z dnia 18 stycznia 2005 r. [...] Sąd Apelacyjny w Gdańsku odrzucił kasację wnioskodawcy Wiesława B. od wyroku tego Sądu z dnia 31 sierpnia 2004 r. w sprawie przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w G. o wysokość świadczenia, uznając iż wskazane w okolicznościach mających uzasadnić przyjęcie kasacji do rozpoznania pytanie prawne, nie odpowiada wymogom określonym art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c.

W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik wnioskodawcy wniósł o jego uchylenie, twierdząc, iż spełnił wszelkie wymogi zawarte w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c., w tym także wskazał okoliczność uzasadniającą przyjęcie kasacji do rozpoznania, przedstawiając istotne zagadnienie prawne: „czy wyrok sądu wydany wskutek odwołania wnioskodawcy od decyzji organu rentowego może być uznawany za wyjaśnienie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji w rozumieniu art. 118 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne. Kasacja powinna czynić zadość szczególnym wymaganiom określonym w art. 393³ k.p.c., w tym - poza przytoczeniem podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia (wymagania formalne) - powinna także zawierać „przedstawienie okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie” (art. 393³ § 1 pkt. 3 k.p.c.), które stanowią odrębny element kasacji jako pisma procesowego. Strona skarżąca zobowiązana jest do przedstawienia tych okoliczności przez przytoczenie konkretnych argumentów nawiązujących do rozpoznawanej sprawy oraz do przesłanek przewidzianych w art. 393 § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Jednocześnie, w związku z art. 393 k.p.c., przedstawienie okoliczności uzasadniających przyjęcie kasacji do rozpoznania wymaga wyjaśnienia, jakie zagadnienie prawne występuje w sprawie i dlaczego jest ono istotne, albo określenia, które przypisy wymagają wykładni Sądu Najwyższego, ze wskazaniem, na czym polegają związane z tym poważne wątpliwości lub z przedstawieniem rozbieżności występujących w orzecznictwie sądów. Skarżący może także przedstawić argumenty wskazujące na oczywiste naruszenie prawa lub nieważność postępowania (por. uchwałę połączonych Izb: Administracyjnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych i Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2002 r., III CZP 72/02, OSNC 2003 nr 7-8, poz. 92). Wnoszący kasację nie może przy tym ograniczyć się do powtórzenia w jej treści jednego lub kilku ustawowych sformułowań, do którego lub których pragnie nawiązać, jako do „okoliczności uzasadniającej rozpoznanie kasacji”, lecz obowiązany jest do profesjonalnego prawniczego uzasadnienia wskazanej lub wskazanych „okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji” i to w kontekście okoliczności faktycznych i prawnych tej sprawy, której kasacja dotyczy. Niespełnienie tego wymagania stanowi tzw. brak istotny, bowiem kasacja taka nie czyni zadość wymaganiu określonemu w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c., a to w konsekwencji skutkować musi jej odrzuceniem. Natomiast w sytuacji, gdy kasacja czyni zadość wymaganiom określonym w art. 393³ § 1 i § 2 k.p.c., nie podlega ona odrzuceniu, zaś rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia lub odmowy przyjęcia kasacji do rozpoznania należy do wyłącznej kompetencji Sądu Najwyższego (art. 393⁷ § 1 w związku z art. 393 § 1 i § 2 k.p.c.). Sytuacja taka ma miejsce w niniejszej sprawie, wnioskodawca przedstawił bowiem w kasacji okoliczności uzasadniające jej rozpo-

znanie w postaci zagadnienia prawnego, a w tej sytuacji brak było podstaw do wydania postanowienia o odrzuceniu kasacji przez Sąd Apelacyjny.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy na podstawie art. z art. 385 w związku z art. 397 § 2 i art. 393¹⁸ k.p.c. orzekł jak w sentencji.

=====